

Arrest

nr. 138 237 van 11 februari 2015
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 25 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 juni 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Op 21 oktober 2009 dient verzoeker een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 11 september 2012 werd de aanvraag "9ter" van 21 oktober 2009 ongegrond verklaard.

Op 20 november 2012 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 25 april 2013 werd die aanvraag van 20 november 2012 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

Op 4 juli 2013 dient hij een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Bij beslissing van 6 augustus 2013 werd de aanvraag 9ter, ingediend op 4 juli 2013, onontvankelijk verklaard.

Op 8 oktober 2013 dient verzoeker een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Bij beslissing van 30 oktober 2013 werd de aanvraag 9ter, ingediend op 8 oktober 2013, onontvankelijk verklaard. Die beslissing werd op 13 november 2013 ter kennis gebracht.

Hij dient op 10 januari 2014 een vijfde aanvraag in om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Bij beslissing van 27 mei 2014 werd de aanvraag 9ter, ingediend op 10 januari 2014, ongegrond verklaard. Die beslissing werd op 5 juni 2014 ter kennis gebracht.

1.2. Verzoeker betoogt in een enig middel dat de ambtenaar-geneesheer geen onderzoek heeft gedaan naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid in het land van herkomst.

1.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer op 22 mei 2014 in zijn medisch advies, naar aanleiding van de aanvraag van 10 januari 2014 die resulteert in de beslissing van 27 mei 2014 waarbij de aanvraag ongegrond wordt verklaard, een uitvoerig onderzoek heeft gedaan naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid in het land van herkomst.

1.4. Ter terechtzitting wordt aan de advocaat van verzoeker gevraagd welk actueel belang verzoeker heeft bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, nu de ambtenaar-geneesheer op 22 mei 2014, zijnde ruim een jaar na de bestreden beslissing, een uitvoerig onderzoek heeft gedaan naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid in het land van herkomst.

1.5. De advocaat van verzoeker gedraagt zich naar de wijsheid.

1.6. De Raad stelt vast dat verzoeker, gelet op voorgaande, geen actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Het beroep is onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC